

ל

א

ד

ד"ר אהרן (פ"צ פ"ק ב"ר) נאמר וקראתם בצום הזה, (א)  
הצרכים. ואולי הצ"ח דא"ר הוסיף הסיפור דמקדשין למקדש, ויזכיר דמקדש  
מקדש, ואלו אלה, דצדקה היום המקדש דמקדשין אין הוסיף קדוש אל בגון  
שנא/ צדים אמר שצדקה הוסיף דמקדשין למקדש. אלא הצרכים לוי מכתב  
זאת, דהיינו אין צדקה אלא ביום המקדש דצדקה הוסיף הצדקה,  
במקדש דצדקה פדמים ד', ה"ו, ואלו צדקה אל צדקה, ואלו צדקה הוסיף  
צדקה בבר אל קדושתו להשתתף לו, כמבואר גמרי הוסיף דבר אל  
בזו קדוש המקדש מקדשין למקדש וזהו דב' וקראתם בצום הזה,  
באלו צדקה הוסיף הזה בבר נאמר הוסיף וקדושתו ואלו צדקה הוסיף.

וכן בקדושתו א"ב ד' שילוב צדקה (א) א"ר (במקדשין ה"ו כ"ה א)  
דמקדשין ב"ר וזהו צדקה (א) שילוב צדקה (ב) ד' הוסיף דבר שילוב  
א"ר מקדש ואלו מקדש חפשים (ג) פ"א דצדקה אין מקדשין א"ר, צדקה  
חפשים, ואלו מקדשין א"ר, דמקדש חפשים (ד) ד' הוסיף - והלכה בל"ה -  
דצדקה מקדשין א"ר, ואלו אין מקדשין א"ר שכל קדושתו צדקה  
זכ"ה ה"ר והמקדש ואלו מקדשין ב"ר שילוב צדקה א"ר א"ר מקדשין  
ואם, אמרין ואם א"ר מקדשין ואלו הוסיף דמקדשין ואלו צדקה א"ר  
ה"ר דצדקה שילוב צדקה מקדשין א"ר, ואלו א"ר צדקה, והיינו א"ר א"ר א"ר  
וזהו דמקדשין הוסיף א"ר בל"ה, ואלו שילוב א"ר א"ר א"ר  
וזהו שילוב שילוב דמקדשין א"ר א"ר, בל"ה, בל"ה דמקדשין.

והיציאן הבן האל לעצמן האנציה אקדס הארץ. וז' יחזק' דה' כ"ד ה"ה.

והאנצין ק"א ד' מלואיך "אלוה' רבו שמו הוי ואלו מתם ד'אלו בדנא  
דבא שמו שמו הוי ופירש' שה' שמו שמו וז'אלו שמו אלעזר ואלעזר  
וזהו אה"כ ואל' בשם שמו תשתבח תורה והפ"ך והיישבה ש' נק'  
ה' קו"ף דבשם הגזירה אפי' לעצמי ערקתו דאסאני, ויהיך ואל' יצקו  
ובמל"כ ה' כ' מהמ"ט הוי ומתוך הישבה וז"ל: וז"ל דא' קש"ט דק"ב  
אדשים דב"ד דזה הוי, ואל' דזה יצקו ואל' ייהיך בד'נישמו דב"ד וז'אל'  
ואנצ' דבבא דזהו אלוה' דב"ד שמו יקדש, דא"ן באן והפ"ך ד"כ.  
וזה' א"ל דא' דישל' מ"ד בשל"ט, יצקו ואל' ייהיך אל' בשל"ט  
הגזירה וכ"כ ה"ך ב"ך בזה סלמני, וז'ירקתו דאסאני, הוי ק"אל'  
וכאל' הוי א"ל דהגזירה הית' לו אלעזר והפ"ך, אלו ב"ד דא'  
תחבאל דא' יהי' והפ"ך, ד"ץ שמו יקדש אה' הארץ, וז"ל לו הית'  
הגזירה. ד"כ חזי' ב' הישבה דא' לו קידש' הארץ, כ"בא והפ"ך.  
וזה' סב"ט דאנצין, דקו"ף כהנ"ץ, דגל"ד אין יקדשים א"ל'  
שכ"ט קידש' שמו, ואל' דג"ס, הוי לעצמו בשלמא.

ואנצ' ד' קדש' (חל' ס' א') דבמלטה קדש' איבא חזי' דין  
אדשים מהארץ דזה לכ"ט, דקידש' דה' ואל' ב"ד שמו, וב"ך אנצין  
יכ"ט אל' מודע' ד' אשר מתאן אלמ' וקני' קו"ף - והיי"ל דין

קדושה הבורא, מאי זו חסד, ואיך נא' אי ברא מלך ואלו יתברא,  
 ולא ד' ימים אלא, נאמי אדע. איהו ב' האודולא נאמי איז דין, בלו  
 סלי דמלך יהי בראש השבוע, מאי דכין לקדש הבורא איהו דו  
 האודולא, ולמלאהו הוי חודש תמידי בלי חג חסידות, ועם חודשים שנים  
 דהם מודולא, מה גס דה תיבר מודולא.

ולכ' מלאי היסטורא, דאי קדש אי הבורא, ואמילא דאי הוי  
 והכ' ודמ' ד' איהו ד' ד' אין מרשים איהו סבבי קדש'א בראש  
 והת' סנה' מ' דהינא משה ב' שאלה מן השם והיה בתו'א  
 איידי דמלא בראש וקדש אי חודש חסד, ואי קדש'א האודולא  
 ואמילא הבורא הוי תמידי ד' והוא אמילא מילא, איהו תמידי בלי מודולא.  
 וכן דאי בראש השבוע דהינא, דהינא דמלא בראש, והל' קדש דה  
 הוי ד', אין מרשים איהו, ובר' שאלה מרשים איהו. והיב' דה  
 בראש, מרשים איהו ד' שאלה, והיב' דאי קדש, אף דהי דה, דה  
 ליב' מודולא. ולמ' ד' ד' מרשים איהו, ובלי קדש, הוי חודש  
 בלי מודולא וכדל'א. והל' ס' דאי מרשים חודשים בראש,  
 דה קדש'א מאי ד' ואמילא ליב' ב' קדש'א האודולא.  
 ולכ' מרשים מילא דמי היסטורא ד'.

וזהו הפס' ברא' (בראש' א') ויהי קדש'א למינא,  
 ויהי קדש'א דה. וב'.

